Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

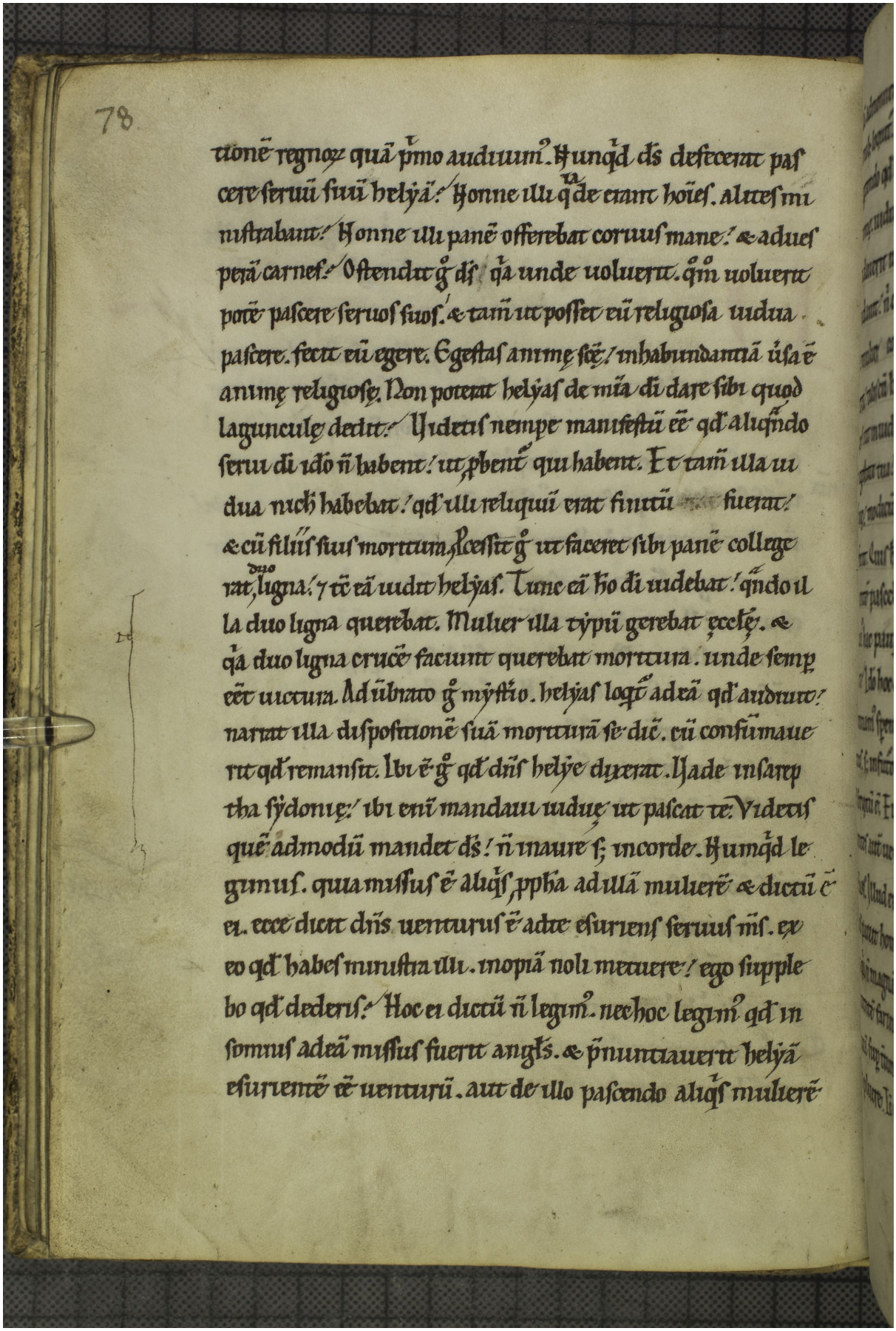

78

tionē regnoꝝ quā ꝑmo audiuum. ⁊ unq̃d ds defecerat pas
cere seruū suū helyā. ⁊ nonne illi q̃ de eiam hoies. alites mi
nistrabant. ⁊ nonne illi panē offerebat coruus mane. & adues
perā carnes. Ostendit g̃ ds q̃a unde uoluerit. q̃m uoluerit
potē pascere seruos suos. & tamē ut posset eū religiosa uidua
pascere. fecit eū egere. Egestas animę sce. inhabundantiā usa ē
animę religiose. Non poterat helyas de mia di dare sibi quod
lagunculę dedit. Videtis nempe manifestū ēe qd aliq̃ndo
seruu di idō ñ habent. ut ꝓbent qui habent. Et tamē illa ui
dua nichil habebat. qd illi reliquū erat finitū fuerat.
& cū filiis suis mortuum, decesset g̃ ut faceret sibi panē college
rat duo ligna. ⁊ tē eā uidit helyas. Tunc eā ho di uidebat. q̃ndo il
la duo ligna querebat. Mulier illa typū gerebat ecclę. &
q̃a duo ligna crucē faciunt querebat mortuua. unde semp
eēt uiuuua. Adūbrato g̃ mystio. helyas loqt̃ adeā qd audiuit.
narrat illa dispositionē suā mortuuā se dicē. cū consumaue
rit qd remansit. Ibi ē g̃ qd dnus helye dixerat. Vade insarep
tha sydonię. ibi enū mandauī uiduę ut pascat te. Videtis
quē admodū mandet ds. ñ inaure s; incorde. ⁊ unq̃d le
gimus. quia missus ē aliq̃s ꝓpha ad illā mulierē & dictū ē
ei. ecce dicit dnus uenturus ē adte esuriens seruus mis. ex
eo qd habes ministra illi. inopiā noli metuere. ego supple
bo qd dederis. Hoc ei dictū ñ legim. nec hoc legim qd in
somnis adeā missus fuerit angls. & ꝑnuntiauerit helyā
esurientē tē uenturū. aut de illo pascendo aliq̃s mulierē